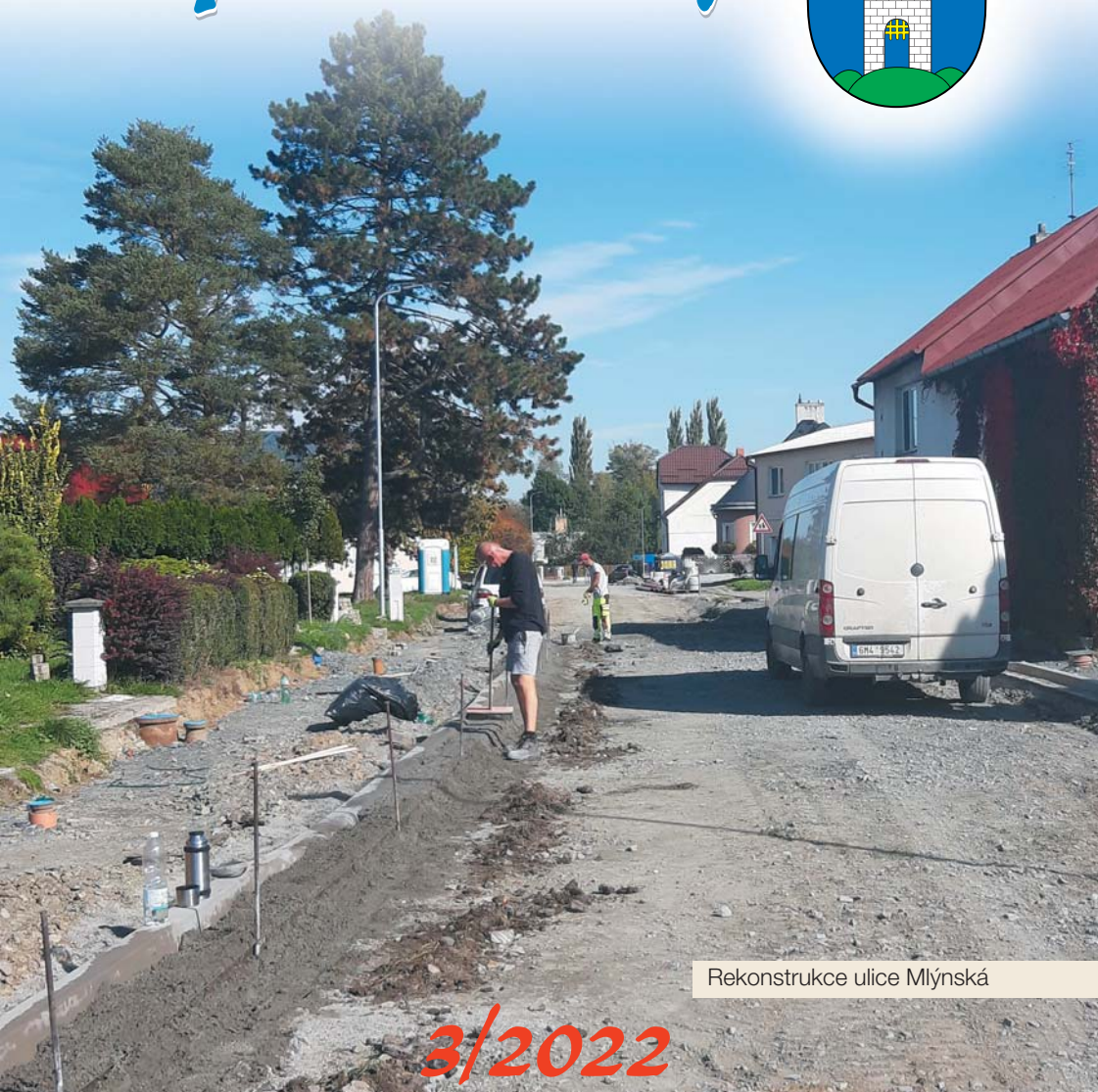
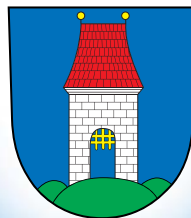

Dřevohostický zpravodaj

Rekonstrukce ulice Mlýnská

3/2022

***Demokracie ničí sama sebe, protože zneužívá
svého práva na svobodu a rovnost.
Protože učí své občany, aby považovali drzost za právo,
bezpráví za svobodu, neomalený projev jako rovnost
a anarchii jako pokrok.***

Isokratés – starověký řecký řečník (436–338 př. n. l.)

Dřevohostický zpravodaj

periodický tisk územního samosprávného celku

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice, příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení:	Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz ; Petr Dostál, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz ; Mgr. Hana Sedlářová, MUDr. Michaela Roubalíková
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	400 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, listopad 2022, číslo 3/2022
Grafická úprava a tisk:	Miloslav Flašar
Uzávěrka příštího čísla:	31. 12. 2022

Úvodník

Komunální volby jsou za námi. Volili jsme budoucnost místa, kde jsme doma. Byly to tedy volby z těch nejdůležitějších. A jak dopadly? Myslím, že vyhráli všichni, jen někteří byli úspěšnější. Těm, kteří se rozhodli už nekandidovat, nebo těm, kteří už nepokračují ve volených funkcích, přeji, aby si na svou práci v zastupitelstvu nebo na radnici uchovali pěkné vzpomínky a vytěsnili z hlavy trable, zklamání, či další nepříjemnosti, které bohužel doprovázejí i tu poctivou práci ve prospěch obce. Všem staronovým a nově zvoleným členům zastupitelstva přeji hodně sil a elánu, ale také odvahy spolu s novými nápady, které budou důležité k dalšímu rozvoji obce.

Jedna z důležitých rad starého harcovníka zní „nepanikařit“, a to by mohlo být krédem celé dnešní doby. Problémů, které budeme řešit, bude velké množství. Ořezávání nákladů, úsporné plány, možná zmrazování některých investic... nechceme se chovat nijak byrokraticky a problémy řešit za zavřenými dveřmi, ale i nadále chceme mít radnici otevřenou všem občanům a mít s nimi spíše sousedský než úřednický vztah.

A ten pocit být znovuzvolený je příjemný, ale zavazující. Jste vlastně znovu povolán do služby. Pohybujete se na průsečíku různých i protichůdných zájmů a vlivů a umět dohodnout kompromis je někdy složité. Ale ve volbách se nehledá spasitel, který přinese štěstí, zdraví a bohatství, jedinou cestou k tomu je vlastní úsilí, což už většina ví. Věřte, že my starostové, radní či zastupitelé si zasloužíme aspoň trochu podpory a šanci, protože se věnujeme profesi náročné, která bere čas a také nervy. Víím, že neprožíváme nijak lehkou situaci, ale to je o důvod víc k tomu, abychom drželi při sobě, abychom měli v sobě trpělivost a dobrou vůli, a s tou vůlí přistupovali k životu i k práci. Mysleme na generace dřevohostických před námi, jak velké problémy museli řešit a jaké překážky měli před sebou. Mnohdy ti lidé neměli nic a ještě se báli o holé životy. Jaký je to rozdíl proti dnešní době. Nemáme to snadné, ale máme to určitě snadnější. Tak se dívejme do budoucnosti s nadějí.

Petr Dostál

Volby do Zastupitelstva městyse Dřevohostice 23. a 24. září 2022

Z celkového počtu 1212 oprávněných voličů jich v Dřevohosticích přišlo k volbám přesně 600, což je 49,5 %. Odevzdali celkem 8495 svých hlasů a rozdělili je takto:

Za naše Dřevohostice	1938 hlasů,	to je 22,81 %
SPOLEČNĚ PRO MĚSTEČKO	3206 hlasů,	to je 37,73 %
Společně pro Dřevohostice	3351 hlasů,	to je 39,44 %

0 % 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50

Do Zastupitelstva městyse Dřevohostice byli zvoleni:

Jméno příjmení	volební uskupení	hlasů	pořadí na HL
Jiří Vašina	Za naše Dřevohostice	184	7
Jaroslav Jančík	Za naše Dřevohostice	175	1
MUDr. Veronika Chytilová	Za naše Dřevohostice	156	11
Petr Dostál	SPOLEČNĚ PRO MĚSTEČKO	278	1
Věra Obkráčilová	SPOLEČNĚ PRO MĚSTEČKO	256	2
Tomáš Doušek	SPOLEČNĚ PRO MĚSTEČKO	253	3
Mgr. Šárka Vašinová	SPOLEČNĚ PRO MĚSTEČKO	248	6
Karel Seidl	SPOLEČNĚ PRO MĚSTEČKO	245	10
Ing. Helena Doležalová	SPOLEČNĚ PRO MĚSTEČKO	238	4
Ing. Stanislav Čížek	Společně pro Dřevohostice	296	4
MUDr. Michaela Roubalíková	Společně pro Dřevohostice	275	7
Martin Josiek	Společně pro Dřevohostice	271	5
Pavel Mrtvý	Společně pro Dřevohostice	239	1
Tomáš Kopečný	Společně pro Dřevohostice	218	2
Miroslav Juránek	Společně pro Dřevohostice	230	3

Dne 12. 10. 2022 rezignovala na mandát člena zastupitelstva paní Věra Obkráčilová z důvodu neslučitelnosti funkcí. Následující den bylo osvědčení o členství v zastupitelstvu městyse v souladu se zákonem 491/2001 Sb. vydáno 1. náhradníkovi z téže strany, tedy SPOLEČNĚ PRO MĚSTEČKO, kterým je pan Mgr. Aleš Frantík.

Nové zastupitelstvo

Ustavující zasedání zastupitelstva zvoleného na volební období 2022–2026 proběhlo 18. října 2022.

Po splnění všech zákonem stanovených náležitostí byl zvolen **starostou** pan **Petr Dostál**, **místostarostou** pan **Ing. Stanislav Čížek** a dalšími členy rady pan **Martin Josiek**, pan **Tomáš Doušek** a pan **Pavel Mrtvý**.

Předsedkyní finančního výboru zvolili zastupitelé paní **Ing. Helenu Doležalovou** a **předsedou kontrolního výboru** pana **Jiřího Vašinu**.

Usnesení z ustavujícího zasedání zastupitelstva najdete na webu obce www.drevohostice.cz v kolonce SAMOSPRÁVA. Zde si můžete přečíst i všechna usnesení zastupitelstva z předcházejících volebních období.

AK

Kaleidoskop

Rekonstrukce ulice Mlýnská
srpen–listopad

Oprava bytovky u zámku
červenec–srpen

Dřevohostické hody
15.-16. října

Čištění koryta Bystřičky
listopad

Zahrada gurmánů...

***aneb* Jak pejsek s kočičkou umíchal všechny chutě světa**

Celý týden hlásí hnusně a na sobotu zvláště intenzivní déšť. Tak co kdybychom si upekli nějakou parádní akci v zámecké zahradě? No jasně, a co jsme si navařili, to si taky sníme. A taky že jo. Sobota dopoledne a na zámku to voní jako na zámku. Všude se vaří, peče, smaží, psi mlsně chodí kolem plotu a čekají, co komu odpadne. Všechny chutě světa máme na naší gurmánské zahradě!

Maso, zelenina, ryby, šneci, sýry ve všemožných úpravách, k tomu zákusky, kávička, pivečko, vínečko. Prostě všechno, co naše chuťové pohárky umí vymyslet a vychutnat.

Tohle všechno předvádějí místní i přespolní spolky a obce, polskou kuchyni přijela představit i delegace ze sprátené Gminy Turawa. Své pekařské umění prezentuje paní Martina Kynstlerová, vítězka kuchařské soutěže. A než se nadějeme, ve stánkách zbyla jen vůně a použité nádoby. Odměnou za práci, kterou si amatérští kuchařici dali s přípravou pokrmů, je zahrada plná spokojených nasycených strávníků.

Všem podbarvuje odpoledne hudbou Latino band, který za chvíli střídá návštěva z Hošťálkové, talentovaná a krásná Kamila Polonyová s Danem Jakubíkem. Mrknete-li pod podium, uvidíte létající sklenice, ale ne, ke sklenicím patří i ruce barmana, který s nimi opravdu umí a právě rozjel svoji show... nene, tohle vážně doma zkoušet nebudeme. A cir-

kus trochu jinak? No to prostě chceš vidět, ten chlapík prostě umí a zabaví malé i velké. Celým odpolednem nás slovem provázel Honza Leitkep, aby nám neuteklo něco z toho, co se děje v druhém konci zahrady.

Mraky se umoudřily a odcestovaly o pár kilometrů dál, abychom si se vši parádou mohli vychutnat všechny nabízené dobroty, užít si opravdu bohatý doprovodný program a strávit úžasné odpoledne s přáteli a známými. Zdá se, že se zrodila další perfektní akce, která má potenciál stát se tradicí. Latka byla nastavena vysoko, odpich máme, tak natrénovat techniku ať ji zdoláme.

Věra Obkráčilová

Z klubu seniorů

23. 7. 2022

Sokol Dřevohostice a městys Dřevohostice uspořádaly oslavy 100 let otevření sokolovny. Na slavnostní schůzi byl pozvaný i náš klub seniorů. Zúčastnilo se 6 členů. O začátku stavby až po současnost přítomné seznámil pan Jančík. Vystoupili i další členové Sokola se svými příspěvky. Slavnostní schůze byla zakončena obědem a občerstvením.

31. 7. 2022

Poslední víkend v měsíci červenci vždy patří dechové hudbě. Letos to byl 29. ročník. V klubu seniorů jsme se rozhodli, že si zajistíme na tuto akci prodejní stánek. Členky napekly koláčky a zákusky. Náš nápad byl oceněn zájmem návštěvníků u našeho stánku. Také tím, že co jsme napekly, jsme i prodaly.

20. 8. 2022

V zámecké zahradě se konal první ročník „Zahrady gurmánů“. Byl to festival jídla a dob-

ré zábavy. Pro náš klub to byla výzva se tohoto festivalu zúčastnit. Rozhodli jsme se prezentovat českou kuchyni. Napekly jsme opět různé koláče a zákusky. Setkaly jsme

se s velkým zájmem o naše upečené speciality. Po ochutnávce různých masových specialit bylo vhodné ke kávě něco sladkého.

6. 9. 2022

Krajská rada seniorů Olomouckého kraje pořádala VII. ročník soutěže „Babička roku 2022 Olomouckého kraje“. Soutěž proběhla v Olomouci na výstavišti Flora. Dopravili jsme se tam autobusovým a vlakovým spojením za doprovodu paní Libuše Kroutilové.

*za klub seniorů
Božena Pokusová*

Sbor dobrovolných hasičů Dřevohostice v roce 2022

Hasičské soutěže

V letošním roce jsme oprášili soutěžní náradí pro kategorie dospělých a naše ženy zahájily reprezentaci SDH Dřevohostice v dospělých kategoriích.

Jsme rádi, že se toho děvčata zhostila s noblesou a dávala o sobě vědět hned od začátku sezóny, po 1. místě v okresním kole se pěkně umístila na 2. místě v krajském kole, které se v letošním roce běželo v Přerově.

Nově se také ženy zapojily do Velké ceny OSH Přerov 2022 a umístily se celkově na pěkném 5. místě, s nejlepším časem 18,90 s a s 1. místem na soutěži v Hustopečích nad Bečvou. Obsadily také 1. místo na soutěži v Olšovci.

Děvčata nezhálela a účastnila se i soutěží v okresech Olomouc a Prostějov a i zde zanechala velmi dobrý dojem z výkonu na soutěžní základně.

Celkově se děvčata zúčastnila asi 15 soutěží a dovezla více než 5 trofeji za umístění na nejvyšších pozicích.

Děkují našim ženám za reprezentaci sboru a obce a také děkují trenérovi Mirkovi Obšnajdrovi za jeho práci s ženami a dorostenkami.

Mladí hasiči

Soutěžní sezóna mladých hasičů byla zakončena posledním závodem letošního ročníku velké ceny OSH Přerov v Olšovci 10. 9. 2022.

Družstvo mladších žáků skončilo na celkovém 4. místě. Ve čtrnácti soutěžních kolech se mladým hasičům podařilo dvakrát zvítězit a svůj nejlepší čas letošního ročníku vytvořit na soutěži v Oseku nad Bečvou časem 16,80 s.

Starší žáci celkově obsadili 3. místo. Ve stejném počtu soutěží se jim podařilo jednou zvítězit a ještě pětkrát se umístit do třetího místa. Svůj nejlepší čas 13,57 s za-

psali v Paršovcích, přesto to stačilo pouze na třetí místo.

Po koronavirové pauze se v letošním roce podařilo také re-alizovat ligu v běhu na 60 metrů s překážkami, proběhly čtyři soutěže a i zde naši mladí svěřenci zanechali nemalou stopu.

V kategorii mladší chlapci na celkovém 2. místě skončil Dominik Kotas, 5. místo obsadil Tobias Kotas a na 9. místě skončil Patrik Skříček.

V kategorii starší dívky obsadila 4. místo Eliška Volfová, 6. místo Lucie Mrtvá a 8. místo Monika Rohanová.

V kategorii starší chlapci skončil na 6. místě Jakub Rouček a na 9. místě Dominik Sehnálek.

V letošním roce jako úplná novinka proběhlo krajské postupové kolo pro nejlepší 7 účastníků jako semifinále mistrovství republiky 2022.

Na krajském kole V Provodovicích se nejvíce dařilo starším dívkám, na 3. místě skončila Lucie Mrtvá časem 13,96 s a na 6. místě skončila Eliška Volfová časem 14,59 s. a obě postoupily na mistrovství republiky v běhu na 60 metrů s překážkami.

A tak poprvé v historii činnosti mladých hasičů Dřevohostice zazněla na atletickém stadionu v Benešově u Prahy 25. 9. 2022 na mistrovství republiky z úst hlasatele jména našich reprezentantek a domovského sboru.

Naše děvčata se utkala v poli 120 nejlepších soutěžících z celé republiky:

- na celkovém 53. místě s časem 13,59 s skončila Eliška Volfová
- na celkovém 88. místě s časem 14,28 s skončila Lucie Mrtvá.

Chť bych tímto poděkovat oběma děvčatům za reprezentaci SDH Dřevohostice a městyse Dřevohostice na sportovní události na republikové úrovni. Také děkuji jejich početnému fanouškovskému kmenu v podobě kolegů z družstva starších žáků.

A závěrem bych jménem svým a jménem SDH Dřevohostice poděkoval vedoucím Jiřímu Škrabalovi, Patriku Hošákovi, Patriku Josiekovi a Michaela Rohanové za jejich aktivní přístup v dlouholeté práci s mládeží a vzornou reprezentací na soutěžních kláních.

Starosta SDH Dřevohostice Pavel Mrtvý

Páter Cyril Vrbík (1927–2002) **– kněz velké lásky a pokory**

K 20. výročí tragického úmrtí významného dřevohostického rodáka

Páter Cyril Vrbík se narodil 15. ledna 1927 v Dřevohosticích, v ulici Novosady č. 190. Jeho tatínek Cyril Vrbík vstoupil za 1. světové války do italských legií a bojoval za naše národní osvobození. Po vzniku Československa v roce 1918 se stal vojákem z povolání – byl kapitánem jezdecké. Maminka, za svobodna Anežka Dudkevičová, byla učitelkou na dřevohostické obecné škole (naproti koste-

la). Byla vynikající učitelkou a specializovala se na výuku žáků v první třídě. Musela však po sňatku podle tehdejších zvyklostí učitelství opustit a pečovala o domácnost. Rodina se postupně rozrůstala. Cyril měl starší sestru Anežku (narozenu v roce 1923) a mladší sestřičku Marii (narozenu v roce 1929), která však v 16 letech zemřela na zápal mozkových blan. Nenadálý odchod milované sestřičky na věčnost jej poznamenal na celý život. Celá rodina žila klidným, harmonickým životem. Základem rodinných vztahů byla láska k Bohu, k bližním, úcta k sobě navzájem a poctivá práce.

Mladý Cyril po ukončení dřevohostické školy nastoupil na Arcibiskupské gymnázium v nedaleké Kroměříži. Byl z domu navyklý k poctivé práci, tak studoval s výtečným prospěchem. Avšak jeden rok studia ztratil pro vážné onemocnění – těžký zánět pohrudnice. Po závěrečné maturitní zkoušce byl přijat ke studiu na Teologickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci. Do jeho života však zasáhl neblahý rok 1950, kdy došlo k násilnému rozpuštění klášterních komunit a zrušení bohosloveckých fakult. Cyril byl povolán k výkonu základní vojenské služby u nechvalně známých PTP (Pomocných technických praporů), kde prožil v prostředí neuvěřitelné dřiny, neustálého napětí a perzekuce celé tři roky a 3 měsíce. Po návratu od „černých baronů“, jak se jim tehdy říkalo, zjistil, že mu bylo zakázáno dokončit studia na teologické fakultě v Litoměřicích. Nezbyvalo mu nic jiného, než nastoupit do přerovského stavebního podniku jako pomocný dělník. Pracoval zde dva roky, avšak na přimluvu dřevohostického rodáka P. Srovnalíka dostal místo zahradníka v Ústavu sociální péče pro přestárlé a mentálně postižené občany v Nové Horce u Studénky. I zde se uplatnil jako velmi zdatný a pečlivý pracovník a podle jeho schopností mu bylo nabídnuto místo účetního. Bohužel, i toto místo musel na základě nátlaku stranických orgánů opustit. A musel dokonce odejít z tohoto ústavu. Našel si však místo v Okresním

stavebním podniku ve Frýdku-Místku, kde působil z počátku jako nádeník, avšak později jako normovač. Vzhledem k tomu, že zde opět poznali jeho pracovitost a zodpovědný přístup k práci, tak jej podnik vyslal ke studiu při zaměstnání na střední průmyslové škole stavební. Svou druhou maturitní zkoušku složil s vyznamenáním v roce 1965

Když později došlo k částečnému politickému uvolnění, projednal si Cyril možnost dokončení studia na teologii s tehdejším administrátorem pražské arcidiecéze – s biskupem Františkem Tomáškem. Nastupuje na místo kostelníka ve Frýdku a roce „Pražského jara“ – v roce 1968 – se vrací ke studiu bohoslovenství na Teologické fakultě v Litoměřicích. Zbývající dva roky studia zvládl usilovným studiem za pouhý jeden rok a navíc s výborným prospěchem. Na kněze byl slavnostně vysvěcen dne 6. září 1969 v olomoucké katedrále sv. Václava brněnským biskupem ThDr. Karlem Skoupým. O den později, dne 7. září 1969, se za nádherného slunečného počasí uskutečnila v jeho rodných Dřevohosticích nezapomenutelná primiční slavnost. Jedinečný, velkolepý, krojovaný průvod, jež vyšel od jeho rodného domu na Novosadech, prošel městečkem a přišel ke slavnostně vyzdobenému pódiu před kostelem sv. Havla, nad nímž zářily velké stylizované portréty sv. Cyrila a Metoděje. Zde sloužil P. Cyril Vrbík svou opravdu slavnou primiční mši svatou pro občany městečka a přilehlých obcí, ale i pro farníky z Frýdku-Místku a pro obyvatelé Hostýnského Záhoří, kteří do-

slova zaplavili celé velké prostranství před kostelem. Spolu s novoknězem sloužili tu-to mši svatou jeho nejbližší přátelé – kněží – P. Miroslav Zapletal – rodák ze sousedních Radkov, ThDr. Metoděj Trunečka z Křemence, jenž působil jako kaplan v našem městečku od roku 1934, a tehdejší oblíbený dřevohostický pan farář – lidumil – P. Rudolf Klimeček.

Novokněz P. Cyril Vrbík však i v těchto mimořádně šťastných okamžicích jeho života zůstával ve svých myšlenkách při zemi. Jeho tehdejší výrok – „Dnes Hosana, zítra ukřižuj“ – odrážel jeho dosavadní těžké životní zkušenosti. Jeho první kaplanskou štací byl severomoravský Frýdek. Následovala kněžská služba ve valašském Vsetíně, kde své znalosti a odbornost stavitele uplatnil při opravě tamního kostela. V roce 1980 nastoupil jako duchovní správce velkého poutního chrámu „Očišťování Panny Marie“ v Dubu nad Moravou, jež je monumentální barokní stavbou z let 1736–1756. Zde ještě navíc obstarával farnosti Věrovany, Majetín a Charváty. Postupně se plně věnuje zvelebování a celkové opravě chrámu v Dubu nad Moravou. Osobně zde řídí i náročnou generální opravu interiéru a fasády. A tak díky jeho usilovné práci se poutní chrám v Dubu nad Moravou zaskvěl v plné kráse jako jedna z nejvýznamnějších památek barokní architektury na úrodné Hané.

Páter Cyrilek, jak mu občané z Dubu i okolí pro jeho vlídný přístup ke každému člověku s úctou říkali, měl dobrosrdečnou povahu. Byl vždy připraven pomoci každému, jež o to požádal. Zsvěceně prováděl chrámem účastníky různých zájezdů, každému vyhověl a snažil se vždy vyjít vstříc. V podstatě neměl ani žádné soukromí. A tak se u něj projevila nemoc. V roce 1985 byl stížen srdečním infarktem. Avšak disciplinovanou léčbou a fyzickou prací se opět dostal do zdravotní kondice. P. Cyril Vrbík měl i krásný vztah k dětem, jež jeho lásku opětovaly. Byl to úžasný vztah té nejmladší a starší generace, který obě strany neuvěřitelně obohacoval.

Jeho velmi plodný život byl však tragicky přerván rukou vraha v časných ranních hodinách dne 22. října 2002. Páter Cyril Vrbík vyslyšel jeho podlé volání a prosbu a s důvěrou mu šel ošetřit poraněnou ruku. Důstojné rozloučení s drahým zesnulým se konalo v úterý 29. října 2002 v poutním chrámu v Dubu nad Moravou. Za občany jeho rodného městečka Dřevohostice, kam se vždy rád vracel, se zde procítěně rozloučil pan Miloš Kvasnica. Poslední rozloučení s milovaným páterem Cyrilkem se stalo tichou, ale mohutnou demonstrací dobra proti zlu, které si už tehdy ve světě získávalo významné postavení. Důstojné rozloučení s tímto drahým zesnulým všem dávalo naději, že dobro přece jen zvítězí...

Zdeněk Smiřický, Vlastivědný spolek Žerotín Dřevohostice

Poznámka:

Dovolím si připojit i mou osobní vzpomínku na P. Cyrilkou, jak jsme mu i my, Dřevohostičtí, s úctou říkali. Moje maminka Marie Smiřická, rozená Cagašová, mi vyprávěla, že její máma, za svobodna Otýlie Tilečková, později provdaná Cagašová, byla velkou přítelkyní Cyrilkovy maminky, paní učitelky Anežky, rozené Dudkevičové. A maminka vzpomínala i na to, jak byla jako malá dceruška častokrát u rodiny Vrbíkovy se svou maminkou vždy srdečně vítána.

Pozdější páter Cyril Vrbík si velmi vážil mého drahého táty, učitele Leopolda Smiřického, jenž ho učil. A tak, pokud přijížděl do našeho městečka, velmi rád se s mým tátou srdečně i v mé přítomnosti setkával. Jeho neteř – Markéta Makhoullová, roze-

ná Kavalcová, byla moje spolužačka od mateřské školy a jsme dosud blízcí přátelé. Stejně jako s jejím mladším bratrem, docentem Ing. Karlem Kavalcem.

Když Cyrilek při zaměstnání studoval na Střední průmyslové škole stavební ve Frýdku, jezdili jsme někdy spolu vlakem. Já jsem tehdy také shodou okolností studoval na Střední průmyslové škole stavební ve Valašském Meziříčí, a tak jsme si ve vlaku přátelsky sdělovali naše obdobné studijní problémy, protože jsme studovali ve stejných ročnících. Setkávání s ním bylo vždy obohacující, i když Cyrilek byl o dost starší. Jeho tragický odchod na věčnost se mě též hluboce, bolestně dotknul.

V sobotu 28. prosince 2002 se díky mé iniciativě uskutečnilo první novodobé provedení vánoční mše našeho skladatele Josefa Schreiera v našem kostele sv Havla. Již delší dobu před tím jsem jednal se světicím olomouckým biskupem Mons. Josefem Hrdličkou, skvělým znalcem barokní hudby, o tom, zda by mohl promluvit v úvodu tohoto koncertu, který byt věnován památce tragicky zesnulého P. Cyrila Vrbíka. Pan biskup Mons. Josef Hrdlička mou nabídku rád přijal, protože za studií byl dokonce Cyrilkovým spolužákem. Jeho úvodní projev před novodobou premiérou díla našeho skladatele byl důstojnou připomínkou osobnosti P. Cyrila Vrbíka – člověka zlatého srdce...

Zdeněk Smiřický

Odhalení pamětní desky P. Cyrila Vrbíka

Pamětní deska probošta v Dubu nad Moravou a rodáka z Dřevohostic P. Cyrila Vrbíka byla odhalena na kněžské hrobce v Dřevohosticích. Pamětní desku odhalil a požehnal P. Jindřich Peřina – kaplan ze Vsetína a rodák z Dubu nad Moravou, spolu se starostou městyse panem Petrem Dostálem.

K činnosti Vlastivědné společnosti Žerotín Dřevohostice

Vzhledem k tomu, že se již delší dobu zabýváme odbojem našich vlastenců za druhé světové války proti okupaci naší vlasti fašistickým Německem, putujeme s Jiřím Zbíralem po horských stezkách v Hostýnských vrších i v Beskydech a setkáváme se s velmi zajímavými lidmi. Velmi nás mimo jiné upoutaly osudy šestičlenné parašutistické skupiny WOLFRAM (velitel kpt Josef Otisk – jedinečná osobnost odboje), která byla vycvičena v Anglii a u nás seskočila v noci ze dne 13. na 14. září 1944 do oblasti horské samoty Nytrová v Beskydech, kde potom operovala. Zde se později setkala s příslušníky 1. československé partyzánské brigády Jana Žižky, s níž, pokud

to bylo možné, spolupracovala, stejně jako se zpravodajskou partyzánskou skupinou ARAP velitele Niščenka. O těchto zajímavostech a o místech, kde tyto partyzánské skupiny operovaly a která jsme vystopovali, jsme donedávna nevěděli.

Ve dnech 12.–20. srpna 2022 se uskutečnil již pátý ročník Mezinárodní letní hudební akademie Kroměříž. Program pro veřejnost tvořily nejen krásné koncerty s jedinečnými interprety, ale i besedy s významnými, zajímavými osobnostmi. Hosty byli – vždy usměvavý houslový virtuos Václav Hudeček, světově proslulá cembalistka německého původu Barbora Maria Willi, jež je děkankou Hudební fakulty Akademie múzických umění v Brně, a dále nám dobře známý Jiří Pavlica. Celou tuto akci vedl a řídil světově proslulý dirigent Tomáš Netopil, rodák z Kroměříže, s nímž jsem jednal již před mnoha lety, kdy jako dirigent začínal svou uměleckou dráhu a kdy projevil zájem se blíže seznámit s dílem našeho skladatele. To, že vybudoval v Kroměříži letní hudební akademii, byl jeho velký – dlouhodobý sen. Měl jsem to štěstí, že jsem se s panem dirigentem Tomášem Netopilem osobně setkal, krátce jsme si pohovořili a předal jsem mu všechny mně dostupné partitury skladeb našeho dřevohostického barokního skladatele, kantora Josefa Schreiera. Hovořil jsem i s paní děkankou Barbarou Marií Willi, jež znala něco z díla našeho skladatele, a předal jsem jí notový ma-

teriál vánoční mše našeho skladatele, zač mi moc děkovala. V závěru tohoto setkání jsem si přátelsky pohovořil s Jiřím Pavlicou, který velmi pěkně vzpomínal na své koncertní vystoupení u nás v zámecké zahradě před několika lety a též připomněl osobnost svého vysokoškolského učitele – skvělého muzikologa – profesora Janáčkovy akademie múzických umění v Brně – PhDr. Jana Trojana, s nímž jsem já více než dvacet let přátelsky spolupracoval.

V sobotu dne 8. října 2022

se Zdeněk Smiřický a Jiří Zbíral na základě pozvání zúčastnili a uctili památku položením kytice růží při slavnostním odhalení pamětní desky tak zvanému „Čtyřlístku“, tedy čtyřem letcům – stíhačům Britského královského letectva (RAF) v Bitvě o Anglii za druhé světové války. Smiřický byl mimo jiné pověřen generálem letectva Ing. Jiřím Kubalou a Lubomírem Hrubanem, tedy vedením „Spolku letci Přerov – generála Karla Janouška“, aby je na slavnostním odhalení pamětní desky zastoupil. Slavnost, již se zúčastnilo mnoho příznivců, se uskutečnila v Otaslavicích na Hané, kde se narodil a prožil své dětství a mládí nejúspěšnější náš pilot RAF – stíhač Josef František, který bohužel v Anglii při přistání tragicky zahynul. Dalším Moravánem na této desce s reliéfními portréty těchto leteckých přátel je Josef Balejka, rodák z Valašských Klobouků, který jediný z oněch čtyř přátel druhou světovou válku přežil. Další dva jejich nerozluční přátelé – Wilhelm Kosarz z Karviné a Matěj Pavlovič z Vlkonic nedaleko Klatov v Čechách rovněž v leteckých soubojích zahynuli. Čest jejich památce.

Zdeněk Smiřický, Vlastivědný spolek Žerotín Dřevohostice

Zájezd Vlastivědného spolku Žerotín Dřevohostice za zajímavostmi severní Moravy

V neděli dne 25. září 2022 se uskutečnil poznávací zájezd Vlastivědného spolku Žerotín Dřevohostice, tentokrát směřující za poznáním těžby břidlice, jež byla v minulosti vyhlášena a trvanlivou krytinou mnoha významných budov po celé naší zemi. Vyjžděli jsme sice za dost nevlidného počasí, museli jsme potom jít za drobného deště asi šest set metrů, abychom dorazili ke vstupu do tak zvaného „Flascharova dolu“, kde se koncem 19. a ve dvacátých letech 20. století těžila břidlice. Tento důl měl po ukončení činnosti zavalené vstupy a byl zpřístupněn nadšenci před třemi le-

ty. Na Moravě patří pouze ke dvěma zpřístupněným takovýmto štolám. U vstupu nás přivítali mladí průvodci a předali nám přilby s čelovkou, tedy se světly, které byly nutností při naší prohlídce tohoto zajímavého břidlicového dolu. U vstupu do nitra dolu nás vítala soška sv. Barbory, světice, která byla uctívána mimo jiné jako

ochránkyně horníků. Procházeli jsme mnoha metry těchto štol, kde v zimním období sídlí netopýři, a rozdělili jsme se na dvě skupiny, z nichž jedna procházela přízemí a druhá skupina zdatnějších musela vylézt po čtyřech žebřících do dalšího patra.

Byla to velmi zajímavá prohlídka, jež byla vedená velmi fundovanými mladými průvodci, kteří se nám velmi věnovali.

Po prohlídce se na nás usmálo slunce, a tak jsme s dobrou náladou jeli do Bruntálu, kde jsme poobědvali a osvěžili se před poutavou prohlídkou zámku. Všechny nás překvapilo množství krásně upravených sálů s dobovým nábytkem a obrazovou výzdobou. Velmi pěkně udržovaný zámek patřil v minulosti představitelům Řádu německých rytířů. Po této rovněž velmi zajímavé prohlídce jsme odjeli do Karlovy Studánky nabrat sil v tomto lázeňském místě s nejčistším ovzduším v naší republice i ve střední Evropě, a s krásnou architekturou, jež je vkusně zakomponována do zdejší přírody. Naše poděkování patří za perfektní jízdu panu řidiči Michálkovi a všem účastníkům zájezdu za jejich zájem a dochvilnost.

Zdeněk Smířický, Vlastivědný spolek Žerotín Dřevohostice

Hostýnské lesní bytosti

Hostýnský drak, strašihupka, víla šelfa, pikulík... znáte je? Neznáte, nikdy jste je neviděli? To je zvláštní, protože v hostýnkách jsou na každém kroku a každém druhém stromě. Je jich tolik, že jsme si k jejich pozorování museli vzít celou hordu pomocníků, abychom je všechny našli. Teda úplně všechny se nám objevit nepodařilo, protože někteří celý den prospí a vstávají až s první hvězdou na nebi, tak na ty čekat vážně nebudeme, protože by se mohly stát strašihupky a hejkalové i z nás. Těch ostatních, co nás pozorovali cestou schovaní do stromů, větví a kmenů, jsme potkali nepočítaně. Myslím, že spousta z nich zůstala schovaná, protože se víc báli oni nás než my jich. A dost možná jsme svými hlasitými projevy konkurovali i hostýnskému drakovi, který nás vytrvale provázel a burácel celou cestu z Tesáku až na Pardus.

A abychom si z výletu odnesli i něco víc než jenom fotky v mobilech, spolu s kastelánem jsme si vyrobili herbář stromů a rostlin. Teda my jsme mu hlavně pomáhali tím, že jsme se dívali, jak ho vytváří a fandili jsme mu. Ale něco užitečného si jistě pamatovat budeme, protože dokázal zajímavě popsat i to, co my jsme viděli jako obyčejný list (osobně si teda myslím, že je i kastelán na seznamu hostýnských bytostí).

A zkoušeli jste někdy sáňkovat v lese na svahu v listí a bez sáněk? Ne? Tak to musíte vyzkoušet, je to parádní jízda.

Príma podzimní výlet se nám vydařil. Nad Dřevohosticemi se sice rozlilo mlíko, ale na Tesáku už na nás vykouklo babí léto v celé parádě.

Zní to jako naučně zábavný výlet, ale vězte, že čtete jen část publikovatelnou, to ostatní zůstává skryto jen účastníkům. Kdybychom prozradili všechno, příště jdeme možná na výlet sami (nebo nás půjde dvakrát více...)

Věra Obkráčilová

Dřeváčkova Lesní stezka

Jak již je zvykem, tak i letos se první víkend v září konal tradiční dětský den. Letos ovšem trochu netradičně pod názvem Lesní stezka, pořádaný Centrem pro volný čas Dřeváček ve spolupráci s městysem Dřevohostice.

Letos nám počasí přálo a sluníčko nás hřálo už od rána a my se dali do příprav stezky delší než 3 km, se startem v zámecké zahradě. Děti, cestou kopírující zpočátku naučnou stezku dřevohostickým lesem, vyrazily ve skupinkách, samostatně nebo s rodiči na pouť plnou úkolů, souvisejících s lesním prostředím, tj. se životem

v lese (poznávání stromů, hledání a lovení zvěře, luštění stop), ale také s tím, jak se v lese chovat a jak se chovat k přírodě. Po absolvování části vedoucí lesem se děti dostaly přes ulici Lesní až k našemu potoku Moštěnka, který musely přebrodit, přeplovat, či jakýmkoliv jiným způsobem zdolat. Dokonce ani pro kočárky to nebyl problém přejít suchou nohou. No a pak už se blížily přes louku za hřištěm a kolem sokolovny zpět do zámku.

Cestou si za plnění úkolů vysloužily nejen sladké odměny, ale i jednotlivé dílky, do poslední chvíle neznámé, odměny na památku. Z těchto dílků si pak měly možnost vyrobit a domů si odnést přírodní zvonkohru a ozdobit si s ní zahrádku či pergolu...

I letos byla účast velká, přišlo přes 100 dětí, které odcházely spokojené a s úsměvem, což je pro nás organizátory ta největší odměna. I všem dospělým se námi připravená procházka velmi líbila.

Tímto bychom chtěly poděkovat hlavně celému organizačnímu týmu za úsilí a nadšení, s jakým akci připravovali, a samozřejmě i všem ostatním, co se podíleli a přiložili jakkoliv ruku k dílu: Děkuji :)

Doufáme, že příští rok se zase sejdeme začátkem září u další akce.

za Dřeváček Lenka Jantula a Mirka Buchtová

Dřeváček žije

Nezisková organizace „Dřeváček“ (CVČ Dřeváček, o. s), která působila v Dřevohosticích od roku 2007, ukončila formálně svoji činnost v červenci tohoto roku. Svou přízeň jí však i nadále zachovala skupinka nadšenců, kteří nově vystupují jako oddíl T. J. Sokol Dřevohostice. Tohle prozatím výhradně ženské uskupení má za svůj cíl dříve realizované akce Dřeváčku oživit a díky navázané spolupráci s organizací Suflovers, z.s. (Radkova Lhota) plánují nabízet i aktivity zcela nové.

První akce pro rodiny s dětmi se uskutečnila dne 4. 11. 2022 v prostorách klubovny „Dřeváčku“ v předzámčí zámku Dřevohostice. Bylo to Podzimní tvořeníčko

s dětmi. Děti společně s dospělými vytvořily podzimní lucerničky a skřítky „Podzimničky“. Součástí byl i doprovodný program a malé občerstvení.

Další akce proběhne dne 9. 12. 2022 ve stejných prostorách a čase a tentokrát se bude jednat o Vánoční tvoření. Snahou bude, aby finální výrobek odpovídal kouzelné vánoční atmosféře.

Na nadcházející rok 2023 připravujeme pro rodiny s dětmi např. divadýlka, společné vycházky do přírody, spolupráci s Malou technickou univerzitou, deskové hry, další námětová tvořeníčka, promítání pohádek, cvičení s dětmi apod.

Pro propagaci plánovaných a realizovaných aktivit využívá platforma „Dřeváček“ nově zřízenou Facebookovou stránku s názvem: Dřeváček – akční skupina z Dřevohostice a okolí. Dále budou informace o konkrétní akci k dispozici na vyvěšených plakátech a informace budou také zveřejňovány prostřednictvím zpravodaje obce Dřevohostice, případně místního rozhlasu. Tak přijďte za námi, těšíme se na vás.

Za akční skupinu Dřeváček Ing. Naděžda Klvaňová

Dřevohostická drakiáda se vydařila

V neděli 23. 10. jsme pořádali již třetí ročník dřevohostické drakiády. Počasí bylo luxusní – asi tak na opalování. Všichni jsme byli v triku s krátkým rukávem a sluníčko opravdu páliło. S větrem už to bylo ale malinko horší. Panovalo totiž ukázkové bezvětří. Naštěstí sem tam zaval lehký větřík a draci se nám mohli předvést na modré obloze v plné své kráse. Letos nám jako vzletová plocha posloužil kopec u Výsluní, kam za námi přiletělo 71 draků, kteří se registrovali do soutěžních kategorií. Na všechny registrované „drakovodiče“ čekalo sladké přivítání. Soutěžilo se v kategoriích největší drak, nejdelší dračí ocas, originální ruční práce a poslední byla otevřená kategorie, kde si naše bystrá tříčlenná porota sama zvolila, co bude hodnotit.

Ještě před vyhlášením jsme tak jako každý rok vypouštěli hromadně balóčky s přáním. Každé dítě si vyplnilo lísteček se svým přáním, který následně uvázalo na balónek a přání mohlo letět do světa. A my doufáme, že se alespoň jedno přání vyplní a vykouzlí tak někomu úsměv na tváři. Po vypouštění balónek následovalo vyhodnocení a jak už to tak bývá, každá kategorie měla svého vítěze. S největším drakem se dostavili kluci Tom a Patrik, nejdelší ocas měl drak Elianky a s nejoriginálněji po domácku vyrobeným drakem se umístili bratři Dominik a Tobias. S drakem, který se vznášel nejdéle ve výškách, přiletěli Miky a Esterka, úplně nejvýše se dostal drak od Patrika, no a nejmenšího draka, kterému se podařilo vzlietnout, vypustil Martin. Všichni umístění si odnesli své ceny a věříme, že byli spokojeni.

Moc děkujeme všem zúčastněným a máme radost, že draků každým rokem přibývá. Doufáme, že jste si všichni užili slunečnou neděli spolu s námi a už teď se těšíme na příští ročník.

Tereza Lošťáková, oddílová vedoucí PS Dřevohostice

Sokolský podzim

Špacír pod hvězdami

Vloni vzniknul nápad nahlídnout do našeho lesa zase trošku jinak, a to v noci. Vzhledem k tomu, že si to dost z vás přišlo vyzkoušet a dokonce jste se i všichni vrátili, řekli jsme si, že vám špacír uděláme i letos. Jen jsme malinko upravili a otočili trasu, ať vás trošku zamotáme (nebo možná sebe). Na start se opět postavila stovka statečných a nebojácných s rozličnými blikáčkami a světýlky, abyste pokořili sebe i noční les. Na výběr byla kratší a delší trasa vedoucí přes celý začarovaný les. Téměř všichni, i ti nejmenší, si vybrali delší trasu, což nám udělalo velkou radost. Ano, náš les není sice rozlohou velký, ale začarovaný je zcela určitě, protože jediný, kdo se v lese zaručeně ztratí, jsme my pořadající. Nicméně s tím už se tak nějak počítá. Ale není důležitý cíl nýbrž cesta, to je známá pravda a cest je v našem nevelkém lese nepočítaně. Stačí si jen vybrat. Na kontrolním stanovišti u Zajíčka, kde byla pro malé i větší připravena světlušková stezka a k osvětlení burčák a škvarkovka, se postupně potkali všichni účastníci. Dále všichni sešli do cíle za sokolovnou. Tam už bylo pro

účastníky připraveno malé občerstvení a odměny pro děti. Zdá se, že se vám v noci v lese taky líbí, a tak bude-li příležitost, potkáme se zase za rok pod hvězdami. Všem děkujeme za účast a hlavně za odvahu a odhodlání.

Zámecké strašení

Je tu podzim a s ním sychravé mlhavé večery, které jsou samy o sobě dosti strašidelné. A jak už to tak k podzimu a k dušičkovému období patří, je potřeba trošku vystrašit zvláště ty malé nezbedy, protože do příchodu Mikuláše a čertů je ještě daleko a všechny ostatní prostředky k umírnění lidských mládat postupně v průběhu roku se-lhávají. Letošní strašidelná trasa byla obzvláště vypečená a strašidelná, určitě jste ani vy sami netušili, kolik prapo-divných bytostí se mezi námi pohybuje. Všechny tyhle bytosti si daly jednoho říjnového pátečního podvečera dostaveníčko kolem dřevohostického zámku. A děti s doprovodem si mohly prohlédnout jednou v roce jejich doupátka. Nejspíš hodně rodičů nazonalo, že je ten nejvyšší čas k nápravě

malých neposedů, neb se ke startu dostavil rekordní počet dětí. Všechna strašidla, ježibaba, čerti, umrlci a další bytosti měli co dělat, aby nápor malé lidské chásky vydrželi. Na konci byli dosti vyčerpaní a konstatovali, že v podsvětí je mnohem větší klid a že se tedy vrátí zase až za rok, pokud posbírají odvahu.

Pro děti i rodiče byly v cíli připraveny odměny a občerstvení. Speciální děkovný dopis posíláme hlavnímu vládci dřevohostického zámeckého podsvětí za to, že se jeho oddaní hrůzostrašní poddaní nebáli našich dětí a za odměnu jim posíláme balík tatranek.

Věra Obkráčilová

Mateřská škola Pramínek na prahu školního roku 2022/2023

Školní rok 2021/2022 skončil a nový školní rok se rozběhnul přímo rychlostí blesku. Ještě jsme se ani nestihli rozkoukat a už máme kus za sebou.

Od poloviny srpna všichni pracovníci školky pilně připravují školku na příchod dětí. Nástěnky, seznamy, roční vzdělávací programy, myjí a desinfikují se hračky a nábytek, opravuje se vše, co je třeba. Opět budeme mít po celý rok plnou kapacitu 71 dětí ve třech třídách podle věku. Nejstarších dětí (předškolních) máme letos 31! Přičemž mezi nimi jsou i děti s odloženou docházkou, kterých je sedm. Ve třídě s nejmenšími dětmi máme dětí 18. Od září 2017 v této třídě pracovaly s dětmi vždy dvě učitelky a chůva. Od 1. září 2022 už bohužel chůvu nemáme a pravděpodobně ani dlouho mít nebudeme. Což je velká škoda.

Chůvu pro děti do zahájení školní docházky jsem získávala prostřednictvím dotačního titulu z Evropských strukturálních a investičních fondů „Výzkum, vývoj a vzdělávání“. O tyto dotace se muselo žádat, získat je a obhájit každé dva roky. Tedy 6 let existovala možnost pozici chůvy mít, což se dařilo a plně jsme ji využívali. V současné době už tato dotační možnost není a MŠMT ji před cca dvěma lety zrušilo také. Na pozici chůvy byla u nás nejdéle paní Alena Sigmundová z Dřevohostic, kterou si oblíbily děti i zaměstnankyně. Dodnes k nám chodí občas vypomáhat. Za zmínku ur-

čítě stojí i to, že tento dotační titul přinesl školce nejen pomoc lidskou, ale i materiální. Celkově školka získala 1 038 425 Kč v rámci těchto dotací. Umožnily zřídřit pozici výše zmíněné chůvy, dále umožnily pořídřit vybavení a pomůcky pro děti v hodnotě 100 tis. Kč. Mezi nimi je například nový klavír, dřevěná kuchyňka pro děti předškolního věku a mnohé další. Taktéž díky nim prožily naše děti krásné okamžiky vloni na zámku v Kroměříži a to zcela zdarma, proběhlo i několik mimořádných aktivit v oblasti polytechnického vzdělávání (tzv. projektové dny), pedagogové měli možnost se vzdělávat mimo jiné v oblasti logopedické péče pro děti předškolního věku, metodice polytechnické výchovy. Dnes si mohou říci, že to stálo za to. Jen kdyby té administrativy a složitosti úředních kolem toho nebylo tolik.

Do kolektivu pedagogů nám přibyla nová kolegyňka Ivana Tallová

z Dřevohostic, která pracuje už od února 2022 na pozici asistentky pedagoga. Uč. Jana Nedomová, kterážto zastupovala za rodičovskou dovolenou, sama na ni taktéž odešla. Ale i tak jsme nemuseli hledat novou učitelku, jelikož se nám vrátila uč. Marie Zámečníková z rodičovské dovolené. Jsme kompletní a doufáme, že to tak co nejdéle zůstane.

Jako každý rok máme připraveno pro děti několik překvapení v podobě divadélek, zážitků prostřednictvím sférického kina a mnohých dalších mimořádných aktivit, z nichž některé se zajišťují v průběhu školního roku a některé probíhají v pravidelných intervalech již od začátku školního roku. Me-

zi ty např. patří seznamování dětí s anglickým jazykem, pod patronátem naší p. uč. Marie Zámečnickové. Logopedii zaštitila p. uč. Magda Opletalová a p. uč. Eva Doleželová, DiS. a garantem je PaedDr. et Bc. Eva Stryková, klinická logopedka. Dále u nás „trénují“ malinké mažoretky pod vedením p. uč. Jany Šimčíkové, Bc. a jednou týdně si chodí do školky zacvičit maminky našich dětí – taktéž pod vedením p. uč. Jany Šimčíkové, Bc.

A na folklor rozhodně nezapomínáme, vždyť jej máme v ŠVP. První krojované vystoupení na lidovou

notečku v tomto školním roce máme již za sebou a to na hodových slavnostech v Dřevohosticích na zámku v neděli 16. 10. 2022. A další nás jistě čekají.

Jistě stojí za zmínku, byť to není naše vlastní aktivita, nýbrž našeho zřizovatele, že máme od jara roku 2022 nové prostranství před školkou. Proběhla zde v průběhu školního roku 2021–2022 rekonstrukce vozovky, výstavba nových parkovacích míst, chodníků a taktéž se zrealizovala výstavba nového oplocení před budovou MŠ. Na jaře 2022 proběhla pokládka nové krytiny na všechny rovné střechy budovy MŠ, což udělalo tečku za posledními většími nedostatky, které bylo třeba ještě vyřešit. Dalo by se říci, že MŠ je nyní ve fázi, kdy má za sebou všechny velké opravy. Ono se zase něco najde, ale to největší máme hotové a doufáme, že školka bude dlouho v dobré formě, aby mohla bez překážek a potíží plnit svůj hlavní účel: výchovu a vzdělávání dětí předškolního věku, kterých máme plný dům. *Zapletálková Ilona, ředitelka*

Z dřevohostické školy

Peníze až na prvním místě

Děti patří do školy. V tom jsme asi všichni za jedno. Proč by jinak lidé před staletími vymysleli tak nákladnou instituci, jakou škola bezesporu je, kdyby nevěřili v její blahodárny vliv na budoucí generace!? Že škola, i když je vzdělávání bezplatné, stojí nemalé peníze, ví každý. Odkud a kam však „školní“ peníze tečou?

Dovolte mi, abych Vás pozvala ke krátkému nahlédnutí do financování naší školy. Co hradí zřizovatel? Z jeho rozpočtu jsou placeny zejména energie, údržba budovy, pozemku a vše, co ji zajišťuje, tedy čistidla, materiál a to, čeho je zapotřebí k bezproblémovému chodu školy. Každý rok se snažíme našetřit si na nový nábytek do alespoň jedné učebny. Vloni jsme například zakoupili židle do dvou tříd za více než 60 tisíc Kč a z mimořádné dotace městyse Dřevohostice byl pořízen za téměř 110 tisíc Kč varný kotel do kuchyně, jenž nahradil svého čtvrt století starého předchůdce.

Vzhledem k enormnímu nárůstu cen energií jsme byli letos nuceni požádat zřizovatele o navýšení prostředků na jejich zálohové platby.

Dalším pramenem financí do školy je stát, tedy Ministerstvo školství a Krajský úřad Olomouckého kraje. Z jejich prostředků se financují zejména základní platy pedagogických pracovníků a zaměstnanců, sociální a zdravotní pojištění, ostatní pojištění, vzdělávání pedagogů, učebnice a učební pomůcky. V loňském školním roce jsme investovali 120 tisíc Kč do nákupu dalšího dataprojektoru a interaktivní tabule, takže těmito elektronickými učebními pomůckami máme ve škole vybaveno již sedm učeben a další sada může být přenášena do třídy podle požadavků pedagogů.

Kromě zmíněných zdrojů škola čerpá peníze i z dotací, projektů a grantů. Nezaostírám, že tento pramen financování je administrativně a organizačně vysoce náročný, ale bez něj bychom se už neobešli. Z prostředků státní a evropské podpory byly v minulých letech zakoupeny učitelské a žákovské notebooky a tablety. Toto vybavení spolykalo za tři roky více než půl milionu, ale v době distanční výuky velmi pomohlo a uplatňuje se pravidelně i při běžném vyučování. Dva po sobě následující projekty umožnily prodloužit dobu péče o žáky ráno a odpoledne a uspořádat jarní a letní příměstské tábory. V období let 2018 až 2022 jsme takto investovali 650 tisíc Kč.

Tzv. Šablony II byly zdrojem financí jak pro část už zmíněných digitálních učebních pomůcek, tak pro uhrazení dílu nákladů za projektové dny, při nichž se žáci seznámovali se školními poznatky v praxi. Pedagogickým mistrovstvím učitelů je, že děti tyto projekty vnímají jako výlety, exkurze nebo jiné zajímavé aktivity, takže se při nich učí rády a s chutí. Spoluúhradou doučování, zavádění nových metod do výuky a dalších činností jsme vyčerpali v letech 2019 až 2021 téměř 900 tisíc Kč.

Pokovidové období v uplynulém školním roce přálo také školám v přírodě. Jejich čtyř týdních pobytů se zúčastnilo celkem 86 žáků 1. i 2. stupně. Státní fond životního prostředí na vzdělávací pobyty v přírodě přispěl více než 140 tisíci Kč.

Velká část prostředků získaných z projektů tak podpořila rodiče našich žáků. Vždyť jen škola v přírodě by, kdybychom ji organizovali jen z jejich příspěvků, stála skoro dva tisíce navíc. Ani na příměstské tábory by pětistovka za jídlo a provozní náklady nestačila. Přestože projektové financování je, jak už jsme uvedla, náročné, stojí za to do dotačních výzev vstupovat. Je však otázkou, jak a v jaké míře bude tento způsob financování za podpory státu a Evropské unie pokračovat v dalších letech.

Nataša Kučerová, Vaše ustaraná řidičí

Výukové dny v přírodě

Ve čtvrtek 6. 10. 2022 se žáci 8. ročníků zúčastnili výukového dne v přírodě Tesák – Kelčský Javorník – Chvalčov. Tento den byl zeměpisně a přírodopisně zaměřený. Žáci se snažili orientovat v terénu pomocí rozcestníků, značek a mapy, a také během dne sledovali zeměpisné či přírodovědné zajímavosti okolní krajiny. Celá trasa měřila 10 km, všichni zdárně zdolali vrchol Kelčského Javorníku 864 m.n.m. a sešli dolů na Chvalčov.

V pátek 7. 10. jsme se žáky 7. ročníku realizovali výukový den v přírodě – Dřevohostice – Símře – Žakovice. Žáci poznávali blíže své okolí, učili se číst z mapy, sledovat terén a ráz krajiny, pojmenovávat geografické objekty během výpravy a dověděli se spoustu zajímavostí z oblasti přírodopisu, zeměpisu i dějepisu. Během výpravy

ušli zhruba 8 km, vyšli z Dřevohostic podél Dolnonětčického potoka až do Símře, dále potom do Žákovic, odkud už dojeli zpět do Dřevohostic autobusem. Poznatky z tohoto dne děti následně zpracovávaly ve výuce zeměpisu a informatiky.

Jana Kyndrová

Dřevohostický rodák Kryštof Jiří Matuška, opat v Zábrdovicích

Mezi významné dřevohostické rodáky můžeme zařadit i Kryštofa Jiřího Matušku. Narodil se 5. března 1703, do dřevohostické matriky byla zapsána křestní jména Jiřík, Kristián, Inocenc. Rodiči byli Kristián Kryštof Matuška a jeho manželka Polyxena.

V té době patřilo dřevohostické panství Jiřímu Bedřichovi z Opersdorfu, který je koupil v roce 1693 a spojil s panstvím Domaželice a Čechy s částí Tučina, které koupil o rok dříve. V roce 1692 se oženil s Barborou, dcerou a dědičkou po Vilému Kryštofovi z Valdštejna, a vyženil panství Miletín v Čechách. Urození manželé byli svědky při křtu malého Jiříka. A to, že se mu dostalo takové cti, je třeba přičíst tomu, že jeho otec Kristián byl v té době hejtmánem dřevohostického panství.

V této funkci se střídali hejtmáné na přelomu 17. a 18. století poměrně často. V roce 1700 to byl Martin František Budišovský, kterého na konci roku vystřídal Martin Antonín Filip. A po něm se stal hejtmánem právě Kristián Matuška, snad někdy v polovině roku 1702, pro-

tože první záznam o něm v pozemkových knihách jsem našel k 1. únoru 1703. Nabízí se také možnost, že se tak stalo před červnem 1702, kdy měl být počat malý Jiřík.

Dne 2. února 1705 se hejtmanu Matuškovu v Dřevohosticích narodila dcera Anna Marie Barbora. Za svědky jí byli znovu majitel panství se ženou a dcerou, urozenou pannou Barborou. Sám Kristián Kryštof Matuška byl za svědka 4. března 1703 při křtu malého Josefa, který se narodil Jakubu a Anně Ondrušíkovým.

Z té doby se nám dochoval „Počet městečka Dřevohostic na příjem a vydání peněz kontribučních ode dne 1. januaru až do ultima decembris tohoto 1702 roku. Jakož i na příjem a vydání obecních peněz zvrchu položeného ode dne 22. maji a roku 1703 a dne 15. februarii. Za purkmistra Jiříka Hádka, Tomáše Prosila, konšelů Martina Mazáče, Pavla Příborského, Martina Ficka, Matyse Zbírala, Martina Koláře, za rychtáře Kašpara Štělce“. Můžeme se tak seznámit s hospodařením městečka, totiž ja-

Zápis v matrice narozených

Podpis hejtmána Kristiána Matušky pod obecními účty z roku 1702/1703

Teze olomoucké univerzity z r. 1720

ké byly daně, příjmy a za co se vydávaly peníze.

Kontribučních peněz bylo za dvanáct měsíců vybráno z městečka, z Novosad a od hoferů (nádeníků) 796 zl. 48 kr. Z toho bylo odvedeno na kontribuci 768 zl, na obecní potřeby byl užít zbytek, tj. 25 zl. 48 kr.

Z předchozího roku zůstalo v obecní pokladně 156 zl. 4 kr. 1 den., verunkových (vejrunek – splátka) peněz přijato od Václava Hachle 1 zl., od Jiřího Křižana totéž. Závďankové (závdavek – hotové peníze) peníze byly vybrány v sumě 11 zl. 9 kr. 6 den. Z polí Lutetín a Michalovských pocházely 3 zl. 21 gr. 2,5 den., z polí Žiškovců a Dolních 3 zl. 7 gr. 6,5 den., z pole hajného a z Novosad zase 13 zl. 13 kr. 6,5 den. Úroky z obecních peněz činily 7 zl. 6 gr. 3 den. Na opravu parkánu u hrubého krchova (hřbitova) bylo vybráno 10 zl. 18 gr., peníze z cedulek na obec dosáhly částky 21 zl. 6 gr., plat z obecních chaloupek činil 2 zl. 15 gr. Od hoferů za pasení hovězího dobytka přišly 2 zl. 8 gr. 1 den., za seno 3 zl. 22 gr. 2 den., rozličný příjem činil 25 zl. 21 gr. 3,5 den. Celkem se tedy hospodařilo v daném roce s částkou 263 zl. 4 gr. 4 den.

Naopak v roce 1702 bylo vydáno do hraběcího důchodu verunkových peněz 2 zl., závďankových peněz 9 zl. 9 gr. 6 den. Kovářům a zámečníkům za rozličné nákupy a práce (oprava studně před radnicí, koupě hřebíků, za spravení zámku u dveří do šatlavy, za okutí válce a spravení řetězu ke studni) bylo vydáno 2 zl. 3 gr. 6 den. Za práce spojené se solí 2 zl. 1 gr. 5 den., od opravení a natahování hodin 6 zl. 21 gr., od chování obecního býka 3 zl. 12 gr. 6 den. Purkmistrům a konšelům za pro-

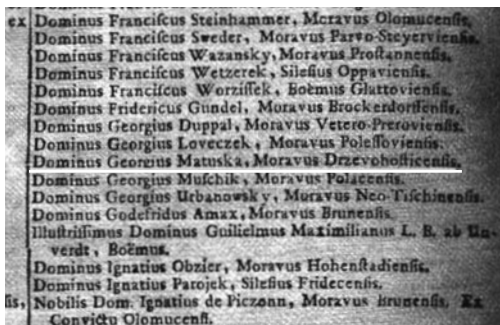
meškanou dobu a práce při úřadě 14 zl., za kancelářské práce 3 zl., za roční práci radního písaře zapláceno 12 zl. Mezi rozličná vydání ve výši 44 zl. 29 kr. 6 den. patřil plat panu hejtmánovi panství za potvrzení obecních účtů a volbu nového úřadu, na

trachtu s tím spojenou, za ubytování vojáků, za opravu studní, plotů, střechy nad šatlavou a kamen v ní, koňarům od krmení koní, za okno koupené do pastoušky, za sečení louky u Debrného mlýna, dvěma strážníkům, hrnčičovi za dva hrnce do kamen v radnici a do šatlavy, za právní knihu, za provaz k radničnímu zvonku, za nové okno v obecní chaloupce, za poselství, za vymezení hranic, za exekuci. K vydáním patřila také kompenzace obecním funkcionářům za 13 dní ve vězení, když obecní úřad neodvedl včas kontribuci. Mistru ostrého meče (katu) do Kroměříže a jeho pacholků za vyčištění městečka 1 zl. 3 gr. 1,5 den., za práce spojené s jarmarkem 16 gr., právnímu poslu 6 zl. 8 gr. 4 den.

Celkem bylo vydáno 106 zl. 19 gr. 6,5 den., po odečtení od pokladní hotovosti zůstalo 156 zl. 14 gr. 4,5 den.

K účtu byl přiložen inventář rozličných obecních věcí při radnici, kde se nacházely železný loket, tři halapartny, flinta, tři háky na strhávání v případě ohně, pouta pro vězně, různé míry, váha a závaží, děravý buben, dubový žlab pro vojenské koně a obecní lůžko. To vše bylo opatřeno podpisem Kristiána Matušky.

Skutečností je, že ani hejtman Kristián Matuška v Dřevohosticích dlouho nepobyl, neboť naposledy je zmiňován 6. ledna 1706 a již 30. téhož měsíce tu byl správcem Bartoněk. Tím také končí kontakty pozdějšího opata Matušky s městečkem. Rodina se přestěhovala, mladík navštěvoval filozofickou fakultu olomoucké univerzity, kde 28. května 1720 získal spolu s dal-

Detail tezí se jménem Matušky

Portrét opata Matušky, pravděpodobně 1772

Zábřevická kanonie od západu, kresba F. B. Wernera z r. 1752

Poutní kostel ve Křtinách

Portrét opata Matušky, mědirytina, 1778

Pro zvědavé zájemce o historii dodávám, že Kryštof Jiří Matuška není nijak spřízněn s rodem pánů Matušků, kterým Dřevohostice připadly sňatkem Josefy, hraběnky z Oppersdorfu s Jindřichem hrabětem Matuškou roku 1798 a v jejich držení byly až do roku 1839.

Jiří Lapáček

šími 124 studenty titul bakaláře. V roce 1722 složil řeholní sliby a stal se členem premonstrátského řádu, roku 1727 byl vysvěcen na kněze a působil jako profesor teologie v klášteře v Zábřovicích. Od té doby užíval jména Kryštof Jiří. V roce 1738 byl zvolen v pořadí 35. opatem.

Díky svému organizačnímu talentu mohl pokračovat v přestavbě kláštera, přičemž vystavěl tři nová klášterní křídla, v letech 1753–1755 nechal postavit kapli, v níž byl v roce 1753 slavnostně instalován obraz Černé madony, kopie obrazu z Čenstochové. Po svém předchůdci převzal rozestavěný poutní kostel ve Křtinách, k němuž plány vypracoval architekt Jan Blažej Santini. I když nedostatek financí omezil původní stavební záměr, Matuškovým úsilím vzniklo dílo, jehož kvality jsou nadčasové. Chrám byl 1. května 1750 Matuškou benedikován, ale biskupského posvěcení se mu dostalo, pro trvalý napětí mezi premonstráty a olomouckými biskupy, až 21. dubna 1771 od tehdy královéhradeckého světícího biskupa Matěje Františka hraběte Chorinského. Zsvěcen byl Blahoslavené Panně Marii.

Po oslavách 50 let svého kněžství v roce 1777 se opat Matuška vzdal své hodnosti a odešel na odpočinek do Křtin, kde 3. listopadu téhož roku zemřel. Na základě posledního přání zesnulého byl pohřben 6. listopadu 1777 v tamním chrámu za přítomnosti zemského hejtmana Kryštofa Blümegena.

Přivesnické tábory v Moštence hlásily opět plno! Příště jich bude víc

Celkem 18 přivesnických táborů na pěti místech po dobu tří letních sezón uspořádal mikroregion Moštěnka. Pomáhá tak už od roku 2020 v období prázdnin zaměstnaným rodičům s péčí o děti. Zatímco oni jsou v práci, jejich ratolesti se zabaví, něco nového se naučí, tráví léto s kamarády a na čerstvém vzduchu. Co si přát více?

Každý turnus měl kapacitu pro 25 dětí ve věku od šesti do 14 let

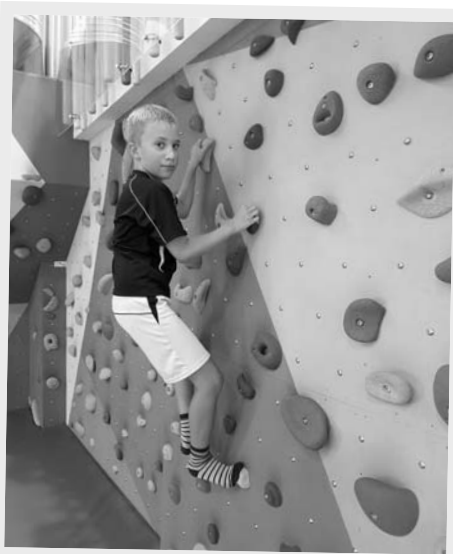
„Tábory se uskutečnily v pěti obcích mikroregionu, konkrétně v Beňově, Dřevohosticích, Křtomili, Staré Vsi a v Bochoři. Zájem o ně byl enormní a ve většině obcí nebyl problém kapacitu naplnit,“ uvedla koordinátorka projektu Eliška Frydrychová.

Organizaci táborů mají na starosti školy, spolky či přímo obce

Turnusy bývají tematicky zaměřené, letos to bylo například na čáry a kouzla, na poznávání zajímavostí v Česku, někde si zahráli na indiány či na pravěk, některé tábory měly všeobecné zaměření. Nechyběl na nich sport, výtvarné, rukodělné i badatelské činnosti. Děti často chodily na výlety do přírody, učily se o ekologii, hrály celotáborové hry, užily si i zábavnou výuku angličtiny. „Ve Křtomili navíc působil animátor, který vytvářel speciální program orientovaný na poznávání země světa,“ doplnila Eliška Frydrychová.

V následujících letech se pořádání táborů ujme MAS. Mělo by jich být i víc

Oblíbené přivesnické tábory pro děti zaměstnaných rodičů podporovala až dosud MAS – Partnerství Moštěnka. Od roku 2020 do roku 2022 zprostředkovala pořadatelům z Operačního programu Zaměstnanost přibližně milion korun. V následujících

letech by se měly komunitní vesnické tábory konat ve větším rozsahu a přímo pod hlavičkou MAS.

Místní akční skupina (MAS) – Partnerství Moštěnka, o.p.s., pomáhá starostům, spolkům, školám, podnikatelům, zemědělcům a dalším aktérům na území 51 obcí Zlínského a Olomouckého kraje získávat finanční podporu z EU a národních programů. Ve spolupráci s nimi usiluje o zlepšení kvality života obyvatel na venkově a životního prostředí. Společnost vznikla v roce 2005 jako místní partnerství podnikatelů, obcí a neziskových organizací.

Marie Macháčová, PR manažerka

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Kontakt pro další informace:
Eliška Frydrychová,
731 109 352, kancelar@mostenka.cz

Svátek seniorů jsme oslavili v Olomouci. Na programu byla Babička roku.

Krajská rada seniorů Olomouckého kraje uspořádala v úterý 6. září VII. ročník soutěže Babička roku 2022 Olomouckého kraje. Akce se konala u příležitosti Svátku seniorů v pavilonu A na Výstavišti Flora Olomouc. Mezi diváky nechyběli ani senioři z mikroregionu Moštěnka. A že se opravdu dobře bavili, o tom svědčí i článek Libuše Kroutilové, která popsala průběh akce očima jedné z účastnic.

Mikroregion Moštěnka nabízí seniorům nejen přednášky a semináře, ale i kulturní a zábavné společenské akce, při kterých zapomeneme na starosti i bolesti života. Mezi takové se zařadila i návštěva VII. ročníku soutěže „Babička roku 2022“. Výlet si nenechalo ujít 33 seniorů z obcí Beňov, Křtomil, Dřevohostice, Čechy a Vikoš. Někteří se do Olomouce vydali hasičským autem, jiní osobními vozidly, z Dřevohostic, Křtomile a Čech se jelo autobusem a vlakem. Zatímco někteří senioři byli na akci jako diváci poprvé, jiní už tušili, co je čeká. Věřte, že ale nikdo nelitoval. Událost provázela po celou dobu neskutečná a neuvěřitelná smršť energie, nápadů, dovedností a humoru.

Nominováno bylo celkem 12 babiček, mezi nimi i jedna občanka z Vikoše, která se soutěže rovněž účastnila. Vybrat tu nejlepší, to byl oříšek i pro porotu. Všechny výkony byly na vysoké úrovni a diváci jen žasli a odměňovali soutěžící velkým potleskem i během vystoupení. Nutno dodat, že moderátorská dvojice Milena Hesová a Tomáš Weber byla originální, vtipná a předvedla profesionální moderátorský výkon. Většina diváků se shodla, že bez nich by to určitě nemělo „ten správný náboj“. Úžasné byly doprovodné vstupy výhradně amatérských souborů, ať již z řad seniorů, nebo mladší generace. Všechny si rozhodně zasloužily obrovské ovace.

Jistě, zvítězit může jen jedna babička, ale pro diváky byly vítězkami všechny nominované ženy. Nejen kvůli odvaze, ale zejména kvůli předvedeným výkonům, které divákům i porotě braly dech.

Je moc dobře, že Krajská rada seniorů Olomouckého kraje tuto nádhernou akci pořádá a ocení nejen vítězky, ale všechny účastnice klání. Ocenění se dokonce dostalo i dvěma nejstarším přítomným babičkám z řad diváků, které rovněž obdržely svou korunku i hodnotné dary. A to nebylo vše. Pro diváky bylo připraveno i malé občerstvení. A vstupné? Zdarma.

Všem organizátorům, zejména paní Mileně Hesové, patří velké poděkování za organizačně velmi náročnou kulturní akci. Spousta seniorů už se těší i na celostátní kolo Babička roku 2022 s mezinárodní účastí, které se uskuteční 18. října. Většina seniorů odcházela se slovy: „Příští rok pojedeme zase!“ Takže za rok se sejdem v Olomouci na „Babičce roku 2023“. Kdo jste tam ještě nebyli, jste srdečně zváni. Jistě nebude litovat.

Libuše Kroutilová

Sít pomoci Moštěnka

Starosta děkuje

Naši hasiči jsou pravidelnými dárci krve a podporují tak dobrou věc. Tentokrát ji ve Fakultní nemocnici Olomouc darovali Aleš Skřiček, Radim Česelka, Pavel Sedlář, Pavel Čížek, Tomáš Janovský a Radim Hyben. Děkuje me

Nečekejte. Používejte datovku

Katka už nechtěla ztrácet čas ve frontách.
Založila si datovku a teď je pro ni úřadování
snadné. Veškeré formality vyřídí rychle
a pohodlně z mobilu nebo na počítači.

DATOVÉ
SCHRÁNKY

Jděte na chcيداتovku.cz

Od **1. ledna 2023** získají datovku automaticky všichni živnostníci a nepodnikající právnické osoby. Tak dlouho ale čekat nemusíte. Používejte datovku už teď a dělejte, co vás baví.

Úřadování snadno a rychle s datovkou

Odteď můžete komunikovat s úřady online – **kdykoliv, odkudkoliv a zdarma**. I posílání zpráv ostatním uživatelům (třeba dodavatelům nebo jiným firmám) je mnohem levnější a jednodušší než dopisy.

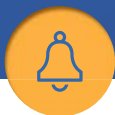
S datovou schránkou vyřešíte online třeba:

- papírování přes e-Portál ČSSZ,
- výpis ze živnostenského rejstříku,
- daňové přiznání (MOJE daně).

Používat datovku je jednoduché.
Zjistěte víc na:

chcidatovku.cz

Zapněte si upozornění
a buďte stále v obraze.

 **DATOVÉ
SCHRÁNKY**

 **MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY**

Noví občanci Dřevohostic a okolí

V neděli 18. září 2022 bylo ve dvou obřadech přivítáno 5 děvčátek a 7 chlapců z celkového počtu 15 pozvaných dětí. I přes chladné a deštivé počasí bylo vidět, že vítání občánků je slavnostní událostí nejen pro rodiče, ale i prarodiče a další příbuzné, kteří opět dorazili v hojném počtu.

Tradice velí, že nového občánka se sluší řádně přivítat. Prvními gratulanty byly děti ze základní školy, které přednesly krásné básničky, a poté následovalo uvítání občánků paní zastupitelkou Michaelou Roubalíkovou.

Po podpisu rodičů do pamětní knihy narozených dětí byly maminkám předány květiny a drobné dárky pro děti. Celé vítání pak zpěvem a hudebním doprovodem doplňovala paní Miroslava Buchtová s dcerou Terezkou.

Do řad dřevohostických občanů byli přivítáni:

Stela Baťková
Tobiáš Svršek
Elena Marie Dolečková
Adriana Valdová
Štěpán Korduliak
Vítek Fuksa
Rozálie Kolaříková
Eliška Hyben
Vilém Moráček

Noví občané okolních obcí:

Mikuláš Dočkal z Radkov
Josef Tomčík z Radkov
Robin Šeránek z Turovic

Dětem i rodičům přejeme mnoho zdraví, radosti a spokojenosti v dalším životě.

Tereza Volfová

Významné životní jubileum

si v měsících listopadu, prosinci 2022 a lednu 2023 připomenou tito naši spoluobčané:

93 let
Bohumil Ondrušek

91 let
Božena Večeřová

90 let
Emilie Svršková
Dagmar Kolíbalová

89 let
Milada Študentová
Milán Plhák
Věra Vlachová

88 let
Stanislav Pokorný
František Pokorný

87 let
Ludmila Seidlová

86 let
Marie Mikešová

85 let
Anna Nováková
Jarmila Nedbalová

84 let
Anna Josieková

83 let
Anna Pokorná
Alena Plháková

82 let
Marie Krejčí
Jarmila Svobodová
Stanislava Janečková
Josef Hyánek
Jaroslav Stoklásek
Jaroslav Čech

81 let
Jiří Jelínek
Milada Obručníková
Karel Šrámek

80 let
Naděžda Záleská

75 let
Ljuboslav Král
Jaroslav Tesař
Stanislav Němec
Marie Ondrušková

70 let
Hedvika Janečková
Alena Pořízková
Sylva Matějčková
Eva Luljaková

65 let
Jaroslav Osecký
Hana Frydrychová
Jaroslav Vaculík
Jaroslav Kovář

60 let
Petr Nilius
Josef Dočkal
Ludmila Kobzová
Božena Výsmeková
Ludmila Gajdošová
Štefan Horváth
Vlastimil Pecháček

Všem jubilantům blahopřejeme.

Narozené děti

Marek Černý

*Pázení rodiče, vítáme Vaše děťátko a přejeme mu i Vám
mnoho zdraví a radostných chvil.*

Z našich řad odešli

Milan Tellinger ☹ Bohumila Čechová

*Pázení pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast
nad ztrátou blízkého člověka.*

Vánoční kulturní kalendář

Dřevohostice 2022

- 3. 12. Vánoční jarmark na nádvoří zámku s programem
- 5. 12. Mikulášská nadílka a otevření Velkého dřevohostického betléma
- 7. 12. Česko zpívá koledy na Náměstí u betléma
- 9. 12. Vánoční jarmark ve škole
- 11. 12. Adventní odpoledne na nádvoří zámku
- 18. 12. Vánoční koncert - Michaela Nosková v sokolovně
- 24. 12. Rozdávání Betlémského světla na Náměstí u betléma a koledy s Fčelkou, krmení koní
- 30. 12. Živý betlém v kostele sv. Havla - děti ZŠ
- 31. 12. Silvestrovská vycházka do lesa

Poznávací výlet Hostýnské lesní bytosti

